ſeu 80. ♆ 12 ♈ 36, f. 512. In his Hoſpiniani ſpeculationibus quædam laudamus, quædam deſideramus. Laudamus inventionem novorum modorum: Barbari, Cameſtros, Celaro, Ceſaro; laudamus quod rectè obſervavit, modos qui vulgò nomen invenêre, v.g. Darii &c. habere ſe ad modos à ſe enumeratos velut genus ad ſpeciem, ſub Darii enim hi Novem continentur ex ejus hypotheſi: *UA, JA, JA. UA, SA, SA. UA, PA, PA. UA, JA, SA. UA, SA, JA. UA, JA, PA. UA, PA, JA. UA, SA, PA. UA, PA, SA.* Sed non æquè probare poſſumus, quòd Singulares æquavit particularibus, quæ res omnes ejus rationes conturbavit, effecitque ei modos utiles juſto pauciores, ut mox apparebit. Hinc ipſe in controverſiis dialect, c. 22. p. 430. erraſſe ſe fatetur, & admittit modos utiles 38. nempe 2. præter priores 36. 1. in Darapti cum ex meris U A concluditur SA, quoniã Chriſtus ita concluſerit Luc. XXIII. v. 37. 38. 2. In Felapton cũ ex UN & UA concluditur, SN, quia ita concluſerit Paulus Rõ. IX. v. 13. Nos etſi ſcimꝰ ita vulgò ſentiri, arbitramur tamẽ alia omnia veriora. Nam hæc: Socrates eſt ſophroniſci filius, ſi reſolvatur ferè juxta modũ Joh. Rauen, ita habebit. Quicunq; eſt Socrates, eſt Sophroniſci filius. Neque malè dicetur: omnis Socrates eſt, Sophroniſci filius; etſi unicus ſit. [Neque enim de nomine ſed de illo homine loquimur] perinde ac ſi dicam: Titio omnes veſtes quas habeo, do lego, quis dubitet etſi unicam habeam ei deberi? Imò ſecundum JCtos univerſitas quandoque in uno ſubſiſtit. l. municipium 7. D. quod cujusque univerſ. nom. Magnif. Carpzov. p. 11. c. VI. def. 17. Vox enim: omnis, non infert multitudinem, ſed ſingulorum comprehenſionem. Imò ſuppoſito quod Socrates non habuerit fratrem, etiam ita rectè loquor: Omnis Sophroniſci filius eſt Socrates. Quid de hâc propoſitione dicemus: Hic homo eſt doctus? Ex qua rectè concludemus: Petrus eſt hic homo, E. Petrus eſt doctus. Vox autem: Hic, eſt *Signum Singulare* Generaliter igitur pronunciare audemus: omnis Propoſitio ſingularis ratione modi in ſyllogiſmo habenda eſt pro Univerſali. Uti omnis indefinita pro particulari. Hinc etſi Modos utiles ſolùm 36. numerat, ſunt tamen

men 88. de quo ſupra, omiſſa nihilominus variatione, quæ oritur ex figuris. Nam modi diverſarum figurarum *correſpondentes*, id eſt quantitate & qualitate convenientes, ſunt unus ſimplex v.g. Darii & Datiſi. *Simplices* a. modos voco, non computata figurarum varietate, *Figuratos* contra, tales ſunt modi Figurarum quos vulgò recenſent. Age igitur, ne quid mancum ſit, & ad hoc deſcendamus dum fervet impetus. Ad figuram requiruntur termini tres: Major, quem ſignabimus græcè: μ; minor que n latinè: M; medius quem germanicè: 𝔐. & ſinguli bis. Ex his fiunt comznationes 3. quæ hîc dicuntur propoſitiones, quarum ultima concluſio eſt, priores præmiſſæ. Regulæ comznandi generales cuiꝭ figuræ ſunt: 1. numquam comznentur duo termini iidem, nulla enim propoſitio eſt: M M ſeu minor minor. 2. M & 𝔐 ſolùm comznentur in Concluſione, ita ut ſemper præponatur M. hoc modo: M 𝔐. 3. in præmiſſarum 1ma comznentur 𝔐. & M. in ſecunda M. & μ. Neꝭ enim pro variatione figuræ habeo, quando aliqui præmiſſas transponunt, & loco hujus: B. eſt C. A eſt B. Ergo A eſt C, ponunt ſic: A eſt B. B eſt C. Ergo A eſt C. utĩ collocant P. Ramus, P. Gaſſendus, neſcio quis J. C. E. libello peculiari edito, & jam olim Alcinous lib. 1. Doct. Plat. Qui ſemper Majorem prop. poſtponunt, Minorem Prop. præponunt. Sed id non variat figuram, alioqui tot eſſent figuræ quot variationes numerant Rhetores, dum in vita communi Concluſionem nunc initio, nunc medio, nunc fine quàm obſervant. Manifeſtum igitur figurarum varietatem oriri ex ordine medii in 25
præmiſſis, dum modo in majore præponitur, in Minore poſtponitur, quæ eſt Ariſtotelica I. modo in majore & minore poſtponitur, quæ eſt Ariſt. II. modo utrobique præponitur, quæ eſt III. modò in Majore poſtponitur in Minore præponitur quæ eſt. IV. Galeni [fruſtra ab Hoſpiniano contr. Dial. Probl. 19. tributa Scoto, cum ejus meminerit Aben Rois] quam approbat Th. Hobbes, Elem. de Corp. P. I. c. 4. art. 11. Deſignabuntur ſic: I. 𝔐 μ, M 𝔐, M 𝔐. II. μ 𝔐, M 𝔐, M μ. III. 𝔐 μ, 𝔐 M, M μ. IV. μ 𝔐, 𝔐 M, M μ. IV tæ figuræ hoſtibus unum